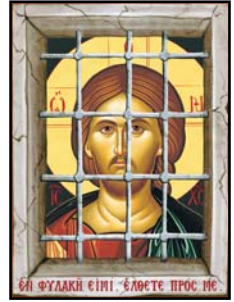

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
«ΑΓΙΟΣ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ Ο ΕΛΕΗΜΩΝ»

- Έδρα: Πατρῶν 12, Κολωνός Ἀθηνῶν
E-mail: agiosfilaretos@yahoo.gr

**Ἐνα ἀκόμη Προσκύνημα
Φυλακῆς Ἀηλίκων Αὐλῶνα**

Τὸ Ὀδοιπορικὸ Ἀγάπης συνεχίζεται!

Κυριακὴ τοῦ **Θωμᾶ**, 21 Ἀπριλίου 2008 ἐκ.ήμ.

Ἐνα νέο Προσκύνημα ξεκινᾷ σήμερα, αὐτὴ τὴ φορὰ πρὸς τὰ Ἀηλίκα κρατούμενα Ἀδέλφια μας, στὶς Φυλακῆς Αὐλῶνα.

Μὲ τὴν εὐχὴ καὶ εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Πατρὸς καὶ Ποιμενάρχου μας Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κυρίου Κυπριανοῦ καὶ τὴν προτροπὴ καὶ καθοδήγησιν τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Αὐτοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κυρίου Κυπριανοῦ, ὁ Σύλλογός μας πραγματοποίησε στὶς 21.4.2008 ἐκ.ήμ. Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ, Προσκύνημα-Ἐπίσκεψιν στὶς Φυλακῆς Ἀηλίκων Αὐλῶνα.

Μέσα σ' ἓνα κλίμα ἀγάπης καὶ συγκίνησης, ἀμέσως μετὰ τὴ Θεία Λειτουργία καὶ ὥρα 11 π.μ. ξεκίνησε ἡ ἀποστολὴ μας, τῆς ὁποίας ἠγείτο ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπός μας κύριος Κυπριανὸς καὶ συμμετεῖχαν 18 λαϊκοὶ ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές μας, μέλη καὶ φίλοι τοῦ Συλλόγου μας.

Τὴν ἀποστολὴν μας συνόδευαν ἡ Σεβαστὴ Γερόντισσα καὶ Καθηγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς με πέντε Μοναχῆς (Ἀδελφές Σεραφεῖμα, Βασιλεία, Γεροντία, Φιλοθέη), δύο Μοναχῆς ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν (Ἀδελφές Ἰουστίνα καὶ Παρασκευή), μία Μοναχὴ ἀπὸ τὸ Ἱερὸ Μετόχι μας τῆς Παναγίας τῆς Ὀδηγήτριας Ἀχαρνῶν (Ἀδελφὴ Ἰουστίνα) καὶ τρεῖς Μοναχοὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνου (Ἱερομόναχος Ἰωάννης, Ἀδελφοὶ Γαβριὴλ καὶ Ἀλέξιος).

Ψυχή τῆς ἀποστολῆς μας ἦταν καὶ πάλι ἡ ἀγαπητὴ μας κυρία Νίτσα Κουκούτση, Κοινωνικὴ Λειτουργὸς τῶν Φυλακῶν Κορυδαλλοῦ.

Οἱ ψυχὲς ὄλων μας εὐαίσθητοποιημένες ἀπὸ τὸν πόνο τὸν ὁποῖο θὰ συναντούσαμε, δέχθηκαν μὲ πολὺ ἀγάπη καὶ προθυμία τὴν προτροπὴ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου μας κυρίου Κυπριανοῦ νὰ ξεκινήσουμε **προσευχητικὰ** καὶ αὐτὸ τὸ **Προσκύνημα**. Ἔτσι, ὀδεύαμε κάνοντας τὸν *Κανόνα τῆς Θεοτόκου* ὑπὲρ τῶν πονεμένων ἀνηλίκων κρατούμενων Ἀδελφῶν μας.

* * *

Ἄν καὶ φθάσαμε μὲ μία μικρὴ καθυστέρηση ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὥραριο ἐπισκεπτηρίου τῶν Φυλακῶν, ὅμως θαυματουργικὰ οἱ πόρτες ἀνοιξαν διάπλατα γιὰ μᾶς καὶ μάλιστα χωρὶς κανέναν ἔλεγχο! Δὲν μᾶς ζήτησαν κἂν ταυτότητες!

Τὸ κτήριο παλιό, καταθληπτικὸ, μὲ τεράστιους σιδερόφρακτους τοίχους γεμάτους συρματοπλέγματα.

Στὸ προαύλιο ὑπῆρχαν μερικὰ δέντρα καὶ ἓνα μεγάλο κλουβὶ μὲ μερικὰ πουλάκια.

Ἄπὸ τὴ σκέψη ὄλων μας πέρασε: «Τί εἰρωνεῖα! Ἐνα μικρὸ κλουβὶ μέσα σ' ἓνα μεγαλύτερο!...».

Οἱ καρδιές μας σφίχτηκαν!

Στὴν εἴσοδο μᾶς περιμένε ὁ Διευθυντὴς τῶν Φυλακῶν, ὁ ὁποῖος μᾶς ὑποδέχθηκε πολὺ ἐγκάρδια καὶ ἔδωσε ἐντολὴ νὰ μᾶς ξεναγήσουν ὅπου ἐμεῖς θέλουμε!

Οἱ βαριὲς καγκελόπορτες ἄρχισαν νὰ ἀνοίγουν ἢ μία μετὰ τὴν ἄλλη, μᾶς ὀδηγοῦσαν στὸ ἐσωτερικὸ τῶν Φυλακῶν!

Ἡ ἐντολὴ τοῦ Διευθυντῆ ἦταν νὰ μᾶς ὀδηγήσουν πρωτίστως στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Φυλακῶν, ὅπου ἐκεῖ θὰ βλέπαμε τοὺς ἀνηλίκους Ἀδελφούς μας.

Ὁ Ναὸς εἶχε δύο Θυσιαστήρια, πὸν ἦταν ἀφιερωμένα στὴν Παναγία μας τὴν Ἐλευθερώτρια καὶ τὸν Ἅγιο Ἱερομάρτυρα Ἐλευθέριο. Ὡ! τί συγκίνηση!

«Γλυκιὰ Μητέρα, βοήθησε τὰ μικρὰ αὐτὰ σπουργιτάκια σου νὰ ἀντέξουν τὴν παγωνιά τῆς μοναξιᾶς καὶ τὸν βαρὺ Σταυρὸ τῆς Φυλακῆς!

*Δόσε παρηγοριά στis ψυχούλες τους, και τήν έλευθερία
στis καρδιές και στο μυαλό τους!...».*

Σιγά-σιγά άρχισαν νά καταφθάνουν τά πρώτα παλληκάρια.

Προσωπάκια γλυκά, θλιμμένα!

Δέν είχαν όργή, δέν είχαν θυμό, μόνο πόνο, πόνο, πόνο...

Μερικά ήταν άμούστακα, παιδιά! Μέχρι και 15 χρόνων!...

Μόλις πού άνοιξαν τά φτερά τους... Και όμως τά άμαρτήματά μας και
μιά άδίστακτη κοινωνία τά τσάκισε με μανία.

Και νά τó θαύμα!...

Μόλις έρχόταν ένα-ένα παιδι σέ έπαφή με τόν
Θεοφιλέστατο Έπίσκοπό μας, ή μορφή του άλλ-
λαζε, φωτιζόταν.

Η ψυχούλα τους γαλήνευε και ένα χαμόγελο
άνθουσε στα πικραμένα χείλη τους.

Ό Έπίσκοπός μας άσπασζόταν ένα-ένα παλ-
ληκάρι ξεχωριστά μ' έναν ζεστό έναγκαλισμό!

Τους έλεγε λόγια παρήγορα και τους έδινε
τις εύλογίες και τά δώρα πού τους είχαμε έτοι-
μάσει!

Πολλά ήταν τά παιδιά, τά όποια δέν νοιά-
ζονταν νά πάρουν τά δώρα!

Μόνο τήν εύχή, τήν εύχή, έλεγαν, και τήν εύλογία!

Και γι' αυτόν τόν λόγο έρχόντουσαν και δεύτερη φορά!

Άσπασζόντουσαν με πολύ εύλάβεια τήν Εικόνα τού Σωτήρα Χριστού
μας πίσω από τά κάγκελα ενός κελλιού, τήν όποία μετέφεραν με άγάπη
οί Μοναχοί τής Ίεράς Μονής μας Άγίων Κυπριανού και Ίουστίνης.

Άξιοσημείωτο και πολύ συγκινητικό ήταν τó γεγονός ότι πολλοί Μου-
σουλμάνοι Άδελφοί μας ζήτησαν νά άσπασθούν τήν Εικόνα τού Χριστού
μας!

Κάποιο από τὰ παλληκάρια καθώς πλησίαζε μονολογούσε: «Ἡ Ἐκκλησία! Πόσο καιρὸ ἔχω νὰ ἔρθω!...».

Μέσα στὶς θλιμμένες ψυχούλες τους ἄρχισε νὰ μπαίνει δειλὰ-δειλὰ τὸ Φῶς τῆς Ἑλπίδας, τὸ Φῶς τοῦ Χριστοῦ!

Μαζί με τὶς εὐλογίες τὰ παιδιά ἔπαιρναν καὶ ἓνα **Γράμμα Ἀγάπης**, γραμμένο ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπό μας κύριο Κυπριανό, τὸ ὁποῖο παρεθέτουμε στὸ τέλος τοῦ Χρονικοῦ μας αὐτοῦ.

Πέρασαν γύρω στὰ 100 παιδιά, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ τριάντα ἓνα ἦταν ἄπορα καὶ πῆραν μαζί με τὶς εὐλογίες καὶ ἓνα δέμα με εἶδη πρώτης καὶ προσωπικῆς ἀγάπης.

Τριανταπέντε με σαράντα παιδιά παρέμειναν στὸ χῶρο τῆς Ἐκκλησίας γιὰ νὰ ἀκούσουν λόγια ἀγάπης καὶ παρηγοριᾶς ἀπὸ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπό μας, ὁ ὁποῖος μιλοῦσε με βάση τὸ **Γράμμα** ποὺ τοὺς ἔδωσε.

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπός μας, ἀφοῦ τοὺς διαβεβαίωσε ὅτι ἐμεῖς πήραμε περισσότερα ἀπ' ὅτι τοὺς δώσαμε, τοὺς ἔβαλε μιὰ μεγάλη μετάνοια ζητώντας τους συγγνώμη, διότι τὰ ἁμαρτήματά μας φταῖνε ποὺ αὐτὰ τὰ παιδιά βρῖσκονται

πίσω από τὰ κάγκελα τῆς Φυλακῆς. Καὶ προέτρεψε καὶ ἐμᾶς νὰ κάνουμε ταυτόχρονα τὸ ἴδιο.

Στὴ συνέχεια, κατασυγκινημένα δύο ἀπὸ τὰ παιδιά πήραν τὸ λόγο καὶ ἀφοῦ μᾶς εὐχαρίστησαν ὅλους, ἰδιαίτερος δὲ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπό μας κύριο Κυπριανό, τόνισαν τὴν δύναμη, τὴν παρηγοριὰ καὶ τὴν εὐλογία ποὺ πήραν καὶ ἔνωσαν μέσα ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἐπίσκεψή μας.

Στὸ τέλος, σὲ ἓνα κλίμα βαθιᾶς συγκίνησης καὶ κατάνυξης, ψάλαμε ὅλοι μαζί τὸ **Χριστὸς Ἄνέστη!**

* * *

Ὁ χρόνος πέρασε γρήγορα καὶ ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησής μας ἔφτασε...

Οἱ καρδιές μας ἦταν γεμάτες ἀγάπη, ἀγάπη τὴν ὁποία πήραμε ἐμεῖς ἀπὸ αὐτὰ τὰ παιδιά!

Περνώντας ξανὰ τοὺς καταθλιπτικούς διαδρόμους τῆς Φυλακῆς πρὸς τὴν ἔξοδο, χαρούμενα προσώπια ἦταν συγκεντρωμένα γιὰ νὰ μᾶς εὐχαριστήσουν καὶ νὰ μᾶς ἀποχαιρετήσουν.

Τοὺς δώσαμε τὴν ὑπόσχεση ὅτι θὰ τοὺς σκεφτόμαστε καθημερινὰ στὶς προσευχές μας καὶ σύντομα θὰ τοὺς ἐπισκεφθοῦμε ξανά.

Στὴν ἔξοδο μᾶς περίμενε ὁ Διευθυντὴς τῶν Φυλακῶν Αὐλῶνα μὲ τοὺς συνεργάτες του. Τὸν εὐχαριστήσαμε μὲ εὐγνωμοσύνη γιὰ τὴν φιλοξενία του καὶ τὸν προσφέραμε, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὴν Εἰκόνα τοῦ Φυλακισμένου Χριστοῦ, γιὰ νὰ τοποθετηθεῖ στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Φυλακῶν. Ἀφοῦ καὶ ὁ ἴδιος μᾶς εὐχαρίστησε γιὰ τὴν ἐπίσκεψή μας, μᾶς ὑποσχέθηκε ὅτι σύντομα θὰ ἐπισκεφθῇ καὶ ὁ ἴδιος τὸ Μοναστήρι μας.

Ἐπιβίβαστήκαμε στὸ λεωφορεῖο γιὰ τὴν ἐπιστροφή...

Ὅλοι εἶχαμε μιὰ θλίψη στὴ καρδιά μας, διότι γνωρίζαμε ὅτι ἀφήναμε πίσω μας κάποια παιδιά, «τὰ παιδιά μας», τὰ ὁποῖα οἱ δικές μας ἁμαρτίες τὰ ὀδήγησαν στὴν παγερὴ καὶ ἀφιλόξενη Φυλακὴ.

* * *

Στὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπός μας κύριος Κυπριανός, σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα χαρμολύπης, μᾶς διάβασε δύο καταπληκτικὰ κείμενα ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Σπυρίδωνος, **Ἀπὸ ὅσα εἶδα καὶ ἔζησα**, στὸ ὁποῖο καταγράφει τὶς ἀναμνήσεις του ἀπὸ τὴν Ἱεραποστολή του σὰν κάτεργα τῆς Σιθῆρας. Μᾶς προβλημάτισαν ἀφάνταστα!

- Τὸ πρῶτο ἦταν ἓνα δυνατὸ ράπισμα σὲ μᾶς τοὺς δῆθεν καλοὺς Χριστιανοὺς καὶ ἀφοροῦσε τὴν ἀπάντηση ἐνὸς Βουδιστῆ Μοναχοῦ πρὸς τὸν πατέρα Σπυρίδωνα, μετὰ ἀπὸ μιὰ ὁμιλία του σ' ἓνα Βουδιστικὸ Μοναστήρι.

Ὁ Βουδιστὴς Μοναχός, ὁ ὁποῖος γνῶριζε πάρα πολλὰ γιὰ τὴν Πίστη μας, μεταξὺ τῶν ἄλλων τόνισε ὅτι ἡ ζωὴ ποὺ ζοῦν οἱ Χριστιανοὶ κάθε ἄλλο παρὰ Χριστιανικὴ εἶναι. Οἱ μεγαλύτεροι ἀπατεῶνες, ἀκόλαστοι καὶ ψεῦτες εἶναι οἱ Χριστιανοί. Αὐτοὶ ληστεύουν, πολεμοῦν καὶ σκοτώνουν. Δὲν ἀγαποῦν τὸν Θεὸ περισσότερο ἀπὸ τὴν μητέρα, τὰ παιδιά καὶ τὸν ἑαυτὸ τους καὶ τελειώνοντας τόνισε:

«Ὁχι, κύριε Ἱεραπόστολε, ἄς πιστέψουν πρῶτα οἱ Χριστιανοὶ στὸν Θεὸ τους καὶ νὰ μᾶς δείξουν ὅτι Τὸν ἀγαπᾶνε. Τότε καὶ ἐμεῖς ἴσως θὰ σᾶς δεχθοῦμε ἐσᾶς τοὺς Ἱεραποστόλους σὰν ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ, καὶ θὰ γίνουμε Χριστιανοί!».

- Καὶ τὸ δεύτερο βεβαιώνει ὅτι ἓνας αἰρετικὸς μόνο μὲ τὴν ἀγάπη μπορεῖ νὰ μεταστραφῇ καὶ νὰ ἔρθῃ πάλι στὸ δρόμο τοῦ Θεοῦ.

Ἀναφέρεται ἡ διήγηση σὲ ἓναν κρατούμενο Ρῶσο σχισματικὸ «παλαί-όπιστο», ὁ ὁποῖος ὅλο τὸν καιρὸ ἔβριζε καὶ κοροΐδευε τὸν πατέρα Σπυρίδωνα ὅταν ἐκεῖνος ἔκανε τὰ κηρύγματά του. Ὅταν ὅμως ὁ σχισματικὸς κρατούμενος ἀρρώστησε καὶ ὁ πατέρας Σπυρίδωνας τὸν ἐπισκεπτόταν συνεχῶς, ἡ ψυχὴ τοῦ κρατούμενου μαλάκωσε, ἔνωσε τὴν πραγματικὴ, ἀγνή ἐν Χριστῷ ἀγάπη, καὶ μὲ δάκρυα μετανοίας ζήτησε νὰ ἐξομολογηθῇ καὶ νὰ κοινωνήσῃ.

Τὸ ὅτι ὁ πατὴρ Σπυρίδωνας δὲν τὸν εἶδε μὲ περιφρόνηση, δὲν τὸν εἶδε σὰν κατακάθι τῆς κοινωνίας, αὐτὸ τοῦ φώτισε τὴν ψυχούλα, τοῦ ἄνοιξε τὰ μάτια καὶ εἶδε τὸ φῶς τοῦ Ζῶντος καὶ Ἀληθινοῦ Θεοῦ.

* * *

– *Ναί, Ἀδελφοί μας καὶ παιδιά μας, γιὰ μᾶς εἶστε κάτι τὸ ξεχωριστό!*

Εἶστε τὰ παιδιὰ τοῦ Θεοῦ, τὰ ὅποια ἡ δική μας ὑποκρισία καὶ οἱ δικές μας ἁμαρτίες ὀδήγησαν μέσα σ' αὐτὸ «τὸ παγερὸ κλουδί» τῆς φυλακῆς.

Στὸ πρόσωπό σας βλέπουμε τὸν ἴδιο τὸν Χριστό μας! Τὸ βλέμμα σας μᾶς ἐλέγχει! Ἡ προσευχή μας καὶ ἡ ἀγάπη μας θὰ εἶναι πάντα κοντά σας. Σύντομα θὰ σᾶς ξαναδοῦμε!...

Μ' αὐτὲς τὶς σκέψεις φθάσαμε στὸ Μοναστήρι μας. Καὶ ἕνας εὐαίσθητος Μοναχὸς ἀπὸ τοὺς Προσκυνητὲς κατάθεσε τὰ αἰσθήματά μας σ' ἕνα ποίημά του: *«Ἐν Φυλακῇ Εἶμι...»*, πὺ παραθέτουμε στὸ τέλος.

Οἱ καρδιές μας ὅμως εἶχαν μείνει ἐκεῖ, πίσω, στὶς Φυλακὲς Ἀνηλίκων Αὐλῶνα.

Ἡ Παναγιά μαζί σας, παιδιὰ μας!

27η Ἀπριλίου 2008 ἐκ.ἡμ.

† Ἀγίου Συμεῶν συγγενοῦς Κυρίου

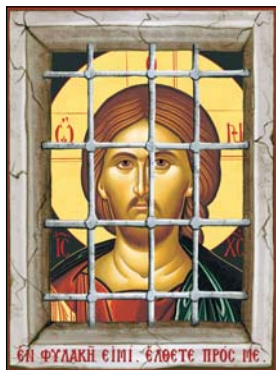
Εἰρήνη Ἀρχοντούλη

Πρόεδρος Δ.Σ.

Γράμμα πρὸς τοὺς φυλακισμένους Ἀδελφούς μας

Ἔνα Φιλὶ Ἀγάπης καὶ Ἐλπίδας

Ἀδέλφια μας ἀγαπητά!

Δὲν ἔχουμε ἔρθει ἐδῶ, γιὰ νὰ Σᾶς κάνουμε «κήρυγμα»...
Οὔτε γιὰ νὰ Σᾶς προτρέψουμε νὰ γίνετε ἠθικοὶ ἄνθρωποι...
Ἔχουμε ἔρθει, γιὰ νὰ Σᾶς φέρουμε ἓνα χαρμόσυνο ἄγγελμα:
Ἔχετε ἀδέλφια, τὰ ὁποῖα Σᾶς σκέπτονται συνεχῶς!
Αὐτὰ τὰ ἀδέλφια Σας εἴμαστε ἐμεῖς...

Ἦρθαμε σήμερα, γιὰ νὰ Σᾶς δώσουμε τὸ Φιλὶ τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Ἐλπίδας.

Γιὰ τὴν ἀκριβεία, εἴμαστε ἐδῶ, γιὰ νὰ Σᾶς μεταφέρουμε τὸ Φιλὶ τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Ἐλπίδας τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Θεὸς Σᾶς ἀγαπάει καὶ Σᾶς σκέφτεται, ἀκόμη καὶ ὅταν οἱ ἄνθρωποι Σᾶς ἔχουν ἀπορρίψει καὶ Σᾶς ἔχουν κυριολεκτικὰ πετάξει στὸν «κάλαθο τῶν ἀχρήστων» τῆς ἱστορίας.

Ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ, Σᾶς δίνουμε σήμερα, μὲ ἀπόλυτη εὐλικρίνεια, τὸ Φιλὶ τῆς Ἀγάπης.

Καὶ ἐκ μέρους αὐτῶν ποὺ Σᾶς ἀπόρριψαν, ζητοῦμε συγγνώμην καὶ Σᾶς βάζουμε μιὰ βαθεῖα μετάνοια.

* * *

Ἀδέλφια μας ἀγαπητά!

Ἄς ἀνάψει στὴν καρδιά Σας ἡ φωτιὰ τῆς Ἐλπίδας!

Ἄς ἀνθίσει στὰ χεῖλη Σας τὸ χαμόγελο τῆς Ἀγάπης!

Ἄς κυριέψει τὴν ὑπαρξή Σας ἡ δημιουργικὴ Πίστη!

Δὲν εἶστε μόνοι Σας στὸ νησί τῆς ἐξορίας, ποὺ λέγεται φυλακή...

Εἶναι μαζί Σας ὁ Χριστὸς μας καὶ ἡ Παναγία Μητέρα μας, ἀλλὰ καὶ ἐμεῖς τὰ ταπεινὰ ἀδέλφια Σας!...

* * *

Ἀδέλφια μας ἀγαπητά!

Σᾶς προτρέπουμε καὶ Σᾶς παρακαλοῦμε, νὰ ἀντιμετωπίσετε **δημιουργικὰ** τὴν δοκιμασία Σας. Τίποτε δὲν εἶναι τυχαῖο, ὅταν τὸ βλέπουμε σὰν εὐκαιρία γιὰ τὴν ἐπανεύρεση καὶ ἀπελευθέρωση τοῦ **Γνήσιου Ἐαυτοῦ** μας.

Ὁ Γνήσιος Ἐαυτὸς μας, ἡ Εἰκόνα τοῦ Θεοῦ μέσα μας, στενάζει στὴν φρικτὴ φυλακὴ τῆς ἀπελπισίας, τοῦ ἐγωῖσμοῦ, τοῦ μίσους, τῆς ἀπιστίας, τῆς φιλαυτίας.

Αὐτὰ τὰ δεσμά, τὰ φρικτὰ δεσμά τῶν παθῶν, ὅταν συντριβοῦν μὲ τὴν **Ἐλπίδα** καὶ τὴν **Ἀγάπη** καὶ τὴν **Πίστη** στὸν **Θεὸ τῆς Εὐσπλαγχνίας**, τότε ὁ ἄνθρωπος εἶναι πραγματικὰ **Ἐλεύθερος**.

* * *

Ἀδέλφια μας ἀγαπητά!

Ἄς κερδίσουμε ὅλοι μαζί τὴν πραγματικὴ μας Ἐλευθερία, τὴν Ἐλευθερία ποὺ μᾶς καταξιώνει ὡς ἄνθρώπους καὶ μᾶς ἀναδεικνύει σὲ πραγματικὰ **Παιδιὰ τοῦ Θεοῦ.**

Ὁ Θεὸς μαζί Σας!... Ἡ Παναγία μαζί Σας!...

† Ὁ Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν Κυπριανὸς

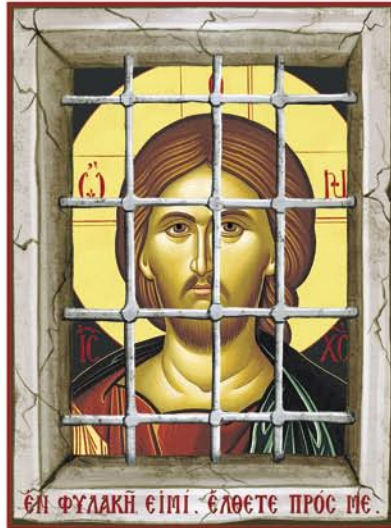
† Κυριακὴ τοῦ **Θωμᾶ** 2008

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

«ΑΓΙΟΣ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ Ο ΕΛΕΗΜΩΝ»

• Ἔδρα: Πατρῶν 12, Κολωνὸς Ἀθηνῶν

Ἐν φυλακῇ εἶμι...

Ἦσουν μπροστὰ καὶ σήμερα Χριστέ μου,
πίσω Σου ἴμεῖς, καθὼς μᾶς παραγγέλεις...

Μιὰ χούφτα ἄνθρωποι ἁμαρτωλοί,
ποὺ ὅμως θᾶθελαν νὰ ζήσουν ὅπως θέλεις...

Κίνησαν νᾶρθουν νὰ Σὲ βροῦν,
στὰ πρόσωπα ἐκείνων
ποὺ πίσω ἀπὸ τὰ κάγκελα βογγοῦν...

Προσκύνημα καὶ ὄχι ἐκδρομὴ
τὸ κάλεσ' ὁ Ποιμένας ὁ καλός μας
κι εὐλόγησε καὶ μπήκαμε σὲ προσευχή...

Θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε Κεχαριτωμένη Μαρία...

Καὶ κάπως σὰν νὰ μίκρυνε, νὰ ἴαφρον' ἡ πορεία.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν

τῶν ἐν φυλακαῖς εὐρισκομένων...

Κί Ἐσὺ πίσ' ἀπ' τὰ κάγκελα μαζί τους

σὰν νὰ ξαλάφρωσες, νὰ χαμογέλασες λιγάκι

ὁ δι' ἡμᾶς τὰ πάντα ὑπομένων...

Στήν φυλακὴ σὰν φθάσαμε, μπροστὰ Ἐσὺ καὶ μέσα

καὶ μέσα μας καὶ γύρω μας, στὰ πρόσωπα ἐκείνων,

ποὺ χαραγμένα φαίνονταν ἀπὸ τὸν φόβο,

ἀληθινὰ μόνον Ἐσὺ γνωρίζεις, ποιῶν κινδύνων...

Ἀγκάλιαζε καὶ φίλαγε τοὺς πάντες ὁ Δεσπότης

κι αὐτοὶ σὰν ν' ἀποροῦσαν στήν ἀρχή.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! ἔλεγε καὶ μοίραζε

ἀγάπη κι εὐλογίες σὲ Χριστιανούς καὶ μή...

Ὁ φόβος τότε τρόμαξε κι ἔφυγε μακριά τους·
Ἐλπίδα, Πίστη καὶ Χαρὰ διαδέχτηκαν τὴν λύπη
καὶ κάποια μάτια ἔκλαψαν κρυφά.

Ἡ Ἄνοιξη σὰν ν' ἀνθίσει πάλι στὰ πρόσωπά τους...

Εὐχὲς νὰ βροῦμε λευτεριά ὅλοι ἀπ' τὶς φυλακές μας
μᾶς ἔνωσαν σὲ μιὰ ψυχὴ καὶ μιὰ καρδιά
μ' ἓνα καημό.

Καὶ ὅλοι σὰν ἀδέλφια ἀγκαλιασμένα

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ ψάλαμε

μ' ἐλπίδα τὴν Ἀνάσταση μετὰ ἴπὸ τὸν Σταυρό,
γύρω ἀπ' τὸν φυλακισμένο, τὸν Σταυρωμένο
κι Ἀναστημένο μας Χριστό!

Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ 2008
Φυλακὲς Ἀνηλίκων Αὐλῶνος